

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ เนื้อหาและแนวทางการคัดเลือกจดหมายในคอลัมน์ร้องทุกข์ ของหนังสือพิมพ์รายวันไทย” เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ และการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อศึกษาเนื้อหาประเด็นร้องทุกข์ และประเด็นชี้แจงที่ได้รับการตีพิมพ์ในคอลัมน์ร้องทุกข์ในหนังสือพิมพ์ไทยรายวัน เปรียบเทียบกับเนื้อหาในจดหมายร้องทุกข์ และจดหมายชี้แจงเพื่อเป็นแนวทางประกอบกับการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Dept Interview) คอลัมน์นิสต์ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ การคัดเลือกจดหมาย เพื่อนำเสนอในคอลัมน์ร้องทุกข์ โดยผู้วิจัยได้แบ่งวิธีการดำเนินการวิจัย ออกเป็น 5 ข้อ ดังนี้

1. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เก็บรวบรวมข้อมูล
3. การวิเคราะห์ข้อมูล
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1) กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์เนื้อหา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรศึกษา (Population) ผู้วิจัย แบ่งประเด็นศึกษาเนื้อหาออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เนื้อหาประเด็นร้องทุกข์ของประชาชน และประเด็นชี้แจงของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ที่ได้รับการนำเสนอในคอลัมน์ร้องทุกข์ ของหนังสือพิมพ์รายวันไทย คือ

1. คอลัมน์ชุมชนทางปัญญา	หนังสือพิมพ์ข่าวสด
2. คอลัมน์สารพันปัญหา	หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ
3. คอลัมน์ร้องทุกข์	หนังสือพิมพ์สยามรัฐ

ส่วนที่ 2 เนื้อหาจากจดหมายร้องทุกข์ และจดหมายชี้แจงที่ไม่ได้รับการคัดเลือก นำเสนอในคอลัมน์ร้องทุกข์ ของหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ฉบับ ดังกล่าว

กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำมาวิเคราะห์เนื้อหา โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ผู้วิจัยต้องการศึกษาเนื้อหาประเด็นร้องทุกข์ของประชาชน กับ ประเด็นชี้แจงของหน่วยงาน ที่ได้รับการคัดค้านำเสนอในคอลัมน์ร้องทุกข์ ของหนังสือพิมพ์ข่าวสด ไทยรัฐ และสยามรัฐ เป็นระยะเวลา 1 ปี ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2540 จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2540 ผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่างฉบับ (Issue) คอลัมน์ร้องทุกข์จากหนังสือพิมพ์ไทยรายวันมาทำการศึกษา โดยใช้วิธีการเลือกแบบหมุนเวียน (Rotation sample) กระจายไปตามวันในสัปดาห์ คือ วันจันทร์ ถึงวันเสาร์ ยกเว้นวันอาทิตย์ เพราะไม่มีการนำเสนอคอลัมน์ร้องทุกข์ โดยกำหนดให้วันจันทร์ของสัปดาห์ที่ 1 เป็นฉบับแรกที่ทำการศึกษา แล้วเว้นไป 1 สัปดาห์ แล้วจึงเลือกวันอังคารของสัปดาห์ที่ 3 เป็นฉบับที่ 2 หมุนเวียนตามระบบนี้เรื่อยไปจนถึงเดือนธันวาคม ทั้งนี้เพื่อต้องการให้คอลัมน์ร้องทุกข์ กระจายตลอดช่วงเวลาที่ทำการศึกษา และไม่กระจุกอยู่ในช่วงเดือนใดเดือนหนึ่ง โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างคอลัมน์ร้องทุกข์ของหนังสือพิมพ์ไทยรายวันเหมือนกันทั้ง 3 ฉบับ เพื่อให้ได้ขนาดตัวอย่างหนังสือพิมพ์ชื่อฉบับละ 24 คอลัมน์เท่ากัน

ส่วนที่ 2 ผู้วิจัยศึกษาเนื้อหาในจดหมายร้องทุกข์ของประชาชน และจดหมายชี้แจงของหน่วยงาน ที่ไม่ได้รับการคัดค้านำเสนอในคอลัมน์ร้องทุกข์ ทุกวัน เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2541 ถึงวันที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2541 และวันที่ 9 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2541 ถึงวันที่ 15 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2541 เพื่อเปรียบเทียบกับเนื้อหาประเด็นร้องทุกข์และประเด็นชี้แจง ที่ได้รับการคัดค้านำเสนอในคอลัมน์ร้องทุกข์ ของหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ฉบับ

การสัมภาษณ์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรศึกษา ผู้วิจัยต้องการศึกษาแนวทางการพิจารณาคัดเลือกจดหมาย ในคอลัมน์ร้องทุกข์ ของหนังสือพิมพ์รายวันไทย ดังนั้นประชากรที่นำมาศึกษา คือ บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการทำหน้าที่คัดเลือกจดหมายร้องทุกข์ นำเสนอในคอลัมน์ร้องทุกข์

กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยเลือกสัมภาษณ์คอลัมน์นิสต์ประจำคอลัมน์ร้องทุกข์ ของหนังสือพิมพ์รายวันไทยทั้ง 3 ฉบับ จำนวน 4 คน ประกอบด้วย

1. นายฐากร บุนปาน บรรณาธิการบริหารของหนังสือพิมพ์ข่าวสด ให้สัมภาษณ์แทน คาน คอดิน (ไม่ประสงค์ออกนามจริง) ซึ่งเป็นคอลัมน์นิสต์ประจำคอลัมน์ชุมนุมทางปัญหา ของหนังสือพิมพ์ข่าวสด
2. นายสุธน ศักดิ์วิทย์ เจ้าของนามปากกา อี๊ด เทอร์โบ คอลัมน์นิสต์ประจำคอลัมน์สารพันปัญหา ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ
3. นายทรงภพ โพธิโรจน์ เจ้าของนามปากกา ชูเนเวียงวัง และนายคม คำทับัน เจ้าของนามปากกา ฟ้าพื่น คอลัมน์นิสต์ประจำคอลัมน์ร้องทุกข์ ของหนังสือสยามรัฐ

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลเบื้องต้น จากหนังสือพิมพ์รายวันไทยทั้งหมด จากหอสมุดแห่งชาติทั้งสิ้น 22 ฉบับ คือ หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ , เกาะเหล็ก, ข่าวพาณิชย์, ข่าวสด, คู่แข่งรายวัน, เดลินิวส์, ไทยธุรกิจ, ไทยไฟแนนเชียล, ไทยรัฐ, แนวหน้า, บ้านเมือง, ผู้จัดการรายวัน, มติชน, โลกกีฬา, วัฏจักรรายวัน, สัมครด่วน, สยามกีฬา, สยามโพสต์, สยามรัฐ, สายกลาง, ไทยโพสต์ และหนังสือพิมพ์สื่อธุรกิจ พบว่ามีหนังสือพิมพ์รายวันไทย จำนวน 8 ฉบับ ที่มีการเปิดหน้าคอลัมน์ร้องทุกข์ คือ หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ, ข่าวสด, เดลินิวส์, ไทยรัฐ, แนวหน้า, มติชน, สยามรัฐ และหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์

ผู้วิจัยจึงกำหนดขอบเขตศึกษาคอลัมน์เรื่องทุกข์ จากหนังสือพิมพ์ไทยรายวัน จำนวนทั้งสิ้น 8 ฉบับดังกล่าว แต่เนื่องจากได้รับความร่วมมือจากการสอบถามในเบื้องต้น เพียง 6 ฉบับ คือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ข่าวสด สยามรัฐ กรุงเทพธุรกิจ ไทยโพสต์ และแนวหน้า และพบว่าหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ เพิ่งจะทำการเปิดหน้าคอลัมน์เรื่องทุกข์ เมื่อปลายปี พ.ศ. 2539 ดังนั้นข้อมูลประเภทจดหมายร้องทุกข์จะมีไม่มากนัก ส่วนหนังสือพิมพ์แนวหน้านั้น เดิมมีคอลัมน์เรื่องทุกข์ของประชาชนโดยตรง คือ คอลัมน์เวทีประชาชน แต่ปัจจุบันเปลี่ยนเป็นคอลัมน์เวทีภูษาติ จึงทำให้มีเพียงคนบางกลุ่มเท่านั้นที่ส่งจดหมายเข้ามา ซึ่งมีจำนวนไม่มากเช่นกัน และหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ พบว่าคอลัมน์นิสต์ประจำคอลัมน์เปิดของ เพิ่งเข้ามาทำงานในคอลัมน์นี้ต่อจากคอลัมน์นิสต์คนที่แล้วที่เสียชีวิตไป เป็นระยะเวลาไม่ถึงครึ่งปี อีกทั้งเป็นคอลัมน์ที่มีการเปิดหน้าร้องทุกข์เพียงอาทิตย์ละครั้ง ดังนั้นผู้วิจัยจึงไม่ทำการศึกษาและกำหนดขอบเขตคอลัมน์เรื่องทุกข์ที่จะศึกษาเพียง 3 ฉบับ คือ หนังสือพิมพ์ข่าวสด ไทยรัฐ และสยามรัฐ

ในส่วนของคอลัมน์เรื่องทุกข์ที่ศึกษาจากหนังสือพิมพ์ 3 ฉบับนี้ ผู้วิจัยได้ค้นคว้าข้อมูลจากห้องสมุดคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และหอสมุดแห่งชาติ ส่วนจดหมายร้องทุกข์ ผู้วิจัยได้ติดต่อไปยังคอลัมน์นิสต์ประจำคอลัมน์เรื่องทุกข์ให้เก็บรวบรวมจดหมายไว้ 2 ช่วงเวลา (สัปดาห์) คือ ช่วงแรกตั้งแต่วันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2541 ถึงวันที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2541 และช่วงที่สอง คือ ตั้งแต่วันที่ 9 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2541 - วันที่ 15 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2541 เพื่อนำไปเปรียบเทียบในด้านจำนวน กับ เนื้อหาที่ได้รับการคัดเลือกนำเสนอในคอลัมน์เรื่องทุกข์ ของหนังสือพิมพ์ และนำเนื้อหาทั้ง 2 ส่วนนี้ เป็นแนวทางในการสัมภาษณ์คอลัมน์นิสต์ประจำคอลัมน์เรื่องทุกข์ต่อไป โดยผู้วิจัยจะเป็นผู้ทำการสัมภาษณ์คอลัมน์นิสต์ ดังกล่าวด้วยตนเอง

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเนื้อหาของประเภทประเด็นร้องทุกข์ ที่ปรากฏใน จดหมายร้องทุกข์ และ ในคอลัมน์เรื่องทุกข์ ในหนังสือพิมพ์ไทยรายวัน ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์ตามหลักของ Yvonna S. Lincoln และ Egon G. Guba (1985) ซึ่งเสนอไว้ใน Naturalistic Inquiry กล่าวคือ นำเรื่องที่มีเนื้อหาคล้ายคลึงกัน หรือ มีความสัมพันธ์กันมาจัดไว้ในหมวดหมู่เดียวกัน โดยผู้วิจัยจะเป็นผู้ตัดสินว่าเรื่องนั้นอยู่ในหมวดหมู่เดียวกันหรือไม่ เมื่อได้ทำการแยกประเภทข้อมูลแต่ละชิ้นจนหมดสิ้นแล้ว ก็จะนำชุดของข้อมูลในแต่ละประเภทมาพิจารณาเพื่อหาคุณลักษณะเฉพาะของเรื่องประเภทนั้น ๆ เพื่อนำมาสร้างเป็นดัชนี (Index) ที่ระบุถึงความเป็นเรื่องประเภทนั้น ๆ

การวิเคราะห์เนื้อหาที่ได้รับการนำเสนอในคอลัมน์ร้องทุกข์ และเนื้อหาในจดหมายที่ไม่ได้รับการนำเสนอในคอลัมน์ร้องทุกข์ ผู้วิจัยจะเป็นผู้ตัดสินใจว่า เรื่องใดอยู่ในหมวดหมู่เดียวกันหรือไม่ แล้วทำการพิจารณาสาระของเนื้อหา (Theme) นั้น ๆ แล้วนับจำนวนขึ้น และแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละในแต่ละประเด็นนั้น นอกจากนี้ผู้วิจัยยังใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาร่วมกับข้อมูลประเภทบุคคลด้วย เพื่อทราบถึงแนวทางการพิจารณาคัดเลือกจดหมาย ในคอลัมน์ร้องทุกข์ ของหนังสือพิมพ์ไทยรายวัน โดยผู้วิจัยได้แบ่งประเภทการวิเคราะห์ข้อมูล ออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. วิเคราะห์เนื้อหาประเด็นร้องทุกข์ และเนื้อหาประเด็นชี้แจงที่ได้รับการนำเสนอในคอลัมน์ร้องทุกข์ ตามวัตถุประสงค์ข้อ 1 เพื่อศึกษาความหลากหลายในเนื้อหาประเด็นร้องทุกข์ของประชาชน และประเด็นชี้แจงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในคอลัมน์ร้องทุกข์ ในหนังสือพิมพ์รายวันไทย แต่ละชื่อบับ

2. การวิเคราะห์เนื้อหาจากจดหมาย ที่ไม่ได้รับการคัดเลือกนำเสนอ ในคอลัมน์ร้องทุกข์ เพื่อทำการเปรียบเทียบกับเนื้อหาที่ได้รับการนำเสนอในคอลัมน์ร้องทุกข์ และนำเนื้อหาทั้งสองที่ได้ ไปเป็นแนวทางการในการสัมภาษณ์คอลัมน์นิสต์ ของหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ฉบับ

โดยในส่วนของ การวิเคราะห์เนื้อหาในคอลัมน์ร้องทุกข์และในจดหมาย ผู้วิจัยต้องการศึกษาเนื้อหาในประเด็นร้องทุกข์ของประชาชน และประเด็นชี้แจงของหน่วยงาน ดังต่อไปนี้

1. ความหลากหลายของประชาชนที่ ร้องทุกข์ และ หน่วยงานที่ชี้แจงกลับมา โดยผู้วิจัยต้องการศึกษา เพศ และภูมิลำเนา ของประชาชนที่ร้องทุกข์ และต้องการศึกษา ภูมิลำเนา และประเภทของหน่วยงานที่ชี้แจงกลับมาว่า เป็นหน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจ หน่วยงานทางการเมือง หรือ หน่วยงานเอกชน

2. ความหลากหลายของบุคคล และหน่วยงานที่ถูกประชาชนร้องทุกข์ ในที่นี้ผู้วิจัยต้องการศึกษาประเภทของบุคคล หรือ หน่วยงานที่ถูกร้องทุกข์ ตามประเภทของประเด็นความเดือดร้อน ประเด็นแสดงความคิดเห็น และประเด็นชี้แจงว่า เป็นบุคคลหรือ หน่วยงานในภาครัฐราชการและรัฐวิสาหกิจ หน่วยงานทางการเมือง หรือ หน่วยงานเอกชน

3. ความหลากหลายของเนื้อหาประเด็นร้องทุกข์ และประเด็นชี้แจงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในที่นี้ผู้วิจัยได้แบ่งประเด็นปัญหาออกเป็น 13 ประเด็น ประกอบด้วย เรื่องกฎหมายและน้กการเมือง เรื่องอาชญากรรม เรื่องคมนาคมและการบริการสาธารณูปโภค เรื่องเกี่ยวกับสื่อมวลชน เรื่อง

สินค้าและบริการ เรื่องทรัพยากรทางธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมถูกทำลาย และเป็นมลพิษ เรื่องการศึกษา เรื่องการแพทย์และสาธารณสุข เรื่องที่เกี่ยวกับศาสนา และศีลธรรมอันดีงามของสังคม เรื่องแรงงาน สวัสดิการ และการจ้างงาน เรื่องการเกษตร เรื่องภาษี การเงิน และการใช้งบประมาณแผ่นดิน และเรื่องอื่น ๆ

3. การวิเคราะห์เนื้อหาจากการสัมภาษณ์คอลัมน์นิสต์ ประจำคอลัมน์ร้องทุกข์ ของหนังสือพิมพ์รายวันไทย จำนวน 4 คน ตามวัตถุประสงค์ข้อ 2 คือ เพื่อศึกษาแนวทางการพิจารณาคัดเลือกจดหมายร้องทุกข์ และจดหมายชี้แจง นำเสนอในคอลัมน์ร้องทุกข์ ของหนังสือพิมพ์รายวันไทย แต่ละชื่อบับ โดยในส่วนของ การสัมภาษณ์ ผู้วิจัยต้องการศึกษา

1. ข้อมูลทางด้านสภาพส่วนบุคคลของผู้ให้สัมภาษณ์ เพื่อศึกษาพื้นฐานการศึกษา และประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องของคอลัมน์ร้องทุกข์ ของคอลัมน์นิสต์ประจำคอลัมน์ร้องทุกข์
2. ข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นของคอลัมน์นิสต์ประจำคอลัมน์ร้องทุกข์ ที่ทำการคัดเลือกจดหมายในหนังสือพิมพ์แต่ละชื่อบับ เพื่อศึกษาแนวทางการพิจารณาคัดเลือกจดหมายเพื่อนำเสนอในคอลัมน์ร้องทุกข์ โดยแบ่งแนวทางการสัมภาษณ์ ออกเป็น 4 ข้อใหญ่ ๆ คือ
 1. ขั้นตอนในการคัดเลือกจดหมาย
 2. การให้ความสำคัญกับเนื้อหาประเด็นต่าง ๆ ในจดหมาย
 3. องค์ประกอบที่สำคัญในการคัดเลือกจดหมาย
 4. แนวโน้มในการปฏิบัติหน้าที่ นายประจักษ์ ขาวสาร ของคอลัมน์นิสต์ประจำคอลัมน์ร้องทุกข์

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์เนื้อหา ผู้วิจัยได้สร้าง “ แบบบันทึกข้อมูล ” เพื่อช่วยในการลงรหัส เนื้อหาที่จะทำการวิเคราะห์ในส่วนต่าง ๆ เครื่องมือนี้จะใช้ในการบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ที่ต้องการ ตามวัตถุประสงค์ ข้อ 1 และ 2 ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบบันทึกข้อมูล เพื่อใช้ในการลงรหัสข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาของคอลัมน์ร้องทุกข์ และเนื้อหาในจดหมาย

ส่วนที่ 2 แบบบันทึกข้อมูล เพื่อใช้ในการลงรหัสข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาจากการสัมภาษณ์

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบบวิเคราะห์เนื้อหา

การทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) อาศัยหลักการคำนวณของ Holsti โดยผู้วิเคราะห์ แต่ละคนรวม 3 คน จะอ่านคอลัมน์เรื่องทุกขีในหนังสือพิมพ์ที่สุ่มตัวอย่าง เพื่อทดสอบ เป็นจำนวน 30 ชิ้น แล้วทำการวิเคราะห์แยกแยะเนื้อหาตามเกณฑ์กำหนดไว้เพื่อทดสอบว่ามีความเห็นตรงกันกี่ครั้ง โดยถือว่าถ้าวิเคราะห์เหมือนกันตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ถือว่ามีความเห็นตรงกัน

$$\text{สูตรความเชื่อมั่น } R = \frac{3(C1.C2.C3)}{C1+C2+C3}$$

เมื่อ C1,2,3 = จำนวนครั้งที่ ผู้ลงรหัส 2 คน มีความเห็นเหมือนกัน

C1+C2+C3 = จำนวนครั้งรวมกันทั้งหมดที่มีผู้ลงรหัสทั้ง 3 คน

พิจารณา

ค่าที่ได้จากการพิจารณา ไม่ควรต่ำกว่า 0.75 จึงจะถือว่ามีความเชื่อมั่น

ในการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทดสอบความเชื่อมั่นในการวิเคราะห์ประเภทของประเด็นเรื่องทุกขีในคอลัมน์เรื่องทุกขี ว่าเป็นประเด็นความเดือดร้อน ประเด็นการแสดงความคิดเห็น และประเด็นที่แจ่ง จากหนังสือพิมพ์รายวันไทย จำนวน 3 ฉบับ คือ ข่าวสด ไทยรัฐ และสยามรัฐ ตั้งแต่วันที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2541 ถึงวันที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2541 (ยกเว้นวันอาทิตย์) โดยได้ปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาเนื้อหาแบบลง โดยทำการสุ่มตัวอย่างประเด็นเรื่องทุกขีในคอลัมน์เรื่องทุกขี มาทำการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นในการวิเคราะห์ประเภทของประเด็นเรื่องทุกขี จำนวน 30 ประเด็น และนำประเด็นเรื่องทุกขีดังกล่าว ให้ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิเคราะห์อีก 2 คนร่วมกันวิเคราะห์และจัดประเภท และนับความถี่ประเภทประเด็นเรื่องทุกขีที่นำเสนอในคอลัมน์เรื่องทุกขี ได้ตรงกัน 25 ประเด็น เมื่อคำนวณตามสูตรได้ค่า 0.83 ดังนั้นจึงถือว่าแบบวิเคราะห์ข้อมูลมีความเชื่อมั่นได้

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

เนื่องจากงานวิจัยในครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณ ผู้วิจัยจึงใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ร่วมกับการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยการคำนวณหาค่าร้อยละจากความถี่ที่ได้แล้วลงรหัสในแบบบันทึก เพื่อนำมาทำการเปรียบเทียบข้อมูล